

Veel meer dan een schelmenroman

De schreeuwlelijke cover doet het ergste vermoeden, maar deze puberroman van Jan Simoen (de derde in de Sigireeks) is een schot in de roos. Sigiswald Vandebeek is zo ongeveer het prototype van de licht anarchistische tiener: tuk op zijn onafhankelijkheid, snel hevig verliefd, intelligente leerling met een absoluut

minimum aan motivatie, neerbuigend tegenover zijn 'debiele' broertje, en vooral niet op zijn mondje gevallen. Stereotieper had Simoen het bijna niet kunnen verzinnen. En toch komt die Sigi - zoals hij zich liever laat noemen - al van de eerste pagina's helemaal tot leven. Simoen heeft zich kennelijk rot geamuseerd met dit boek, want via de ogen van zijn jonge welbespraakte 'held' duikel je van de ene maffe situatie in de andere. Kolder en soap zijn nooit ver weg, met dit verschil misschien dat het vaak zodanig 'over

the top' gaat dat je de eigenlijke absurditeit van het leven erdoor heen voelt. Maar het is ook meer dan een bij wijlen zeer grappige 'schelmenroman'. Simoen slaagt erin om je eerst terloops, en later meer frontaal een inkijk te bieden in de knisperende hersenen én het al bij al gevoelige hart van zijn Sigi. Hij heeft daar een slimme strategie voor toegepast: net op het ogenblik dat je je begint af te vragen of er iets meer in dit boek zit dan weliswaar hilarische generatieconflicten en andere puberale anekdotes, laat hij in het derde hoofdstuk 'Herfst' de sfeer mooi kantelen.

Nadien gaat Simoen op datzelfde elan door, om in het laatste deel dapper gewaagd en bijna op het sentimentele af met een mooie, dromerige coda te eindigen op een godverlaten kerstmarkt in Leuven. Zo krijgt zijn Sigi zelfs even de allure van Holden Caulfield uit Salingers ongenaakbare *The Catcher in the Rye*. En zo'n vergelijking wil wat zeggen!

Querido, 183 p., 12,95 euro, 12+.